

Димчо Дебелянов

Отдавна е слънцето чуждо
за мен...

Отдавна е слънцето чуждо за мене,
аз тлея на мъките в тъмен вертеп.
Живот-красота, о, живот-наслаждение,
докрай ли ще бъда разлъчен от теб!

Докрай ли молитвите в мрак ще замират,
докрай ли в гърдите ми скръб ще цъфти
и моите погледи прах ще намират
там, дето са търсили златни мечти.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6102>]